

Τρεις αναγκαίες παρεμβάσεις για τον κατώτατο μισθό

- Καθορισμός του κατώτατου μισθού μέσω της ΕΓΣΣΕ (ΓΣΕΕ-ΣΕΒ)
- Ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2022/2041 «Για επαρκείς κατώτατους μισθούς» μέσω διαπραγματεύσεων και ΑΤΑ
- Κύρωση της 131/1970 ΔΣΕ «Για κατώτατους μισθούς-ημερομίσθια» μέσω ΣΣΕ

Με την είσοδο του νέου έτους άρχισε η κατά νόμο (άρθρο 103 ν. 4172/2013) διαδικασία για τον κυβερνητικό καθορισμό του νέου κατώτατου μισθού που θα ισχύσει από 1-1-2024 (άρθρο 24 ν. 5085/2024, ΦΕΚ Α 17).

Από το 2012, ως γνωστόν, έχει αφαιρεθεί από τους κοινωνικούς εταίρους (ΓΣΕΕ-ΣΕΒ) η δυνατότητα να διαπραγματεύονται τους κατώτατους μισθούς και τα κατώτατα ημερομίσθια. Έκτοτε ο κατώτατος μισθός ορίζεται κεντρικά από την κυβέρνηση μετά από υποβολή προτάσεων των συγκεκριμένων από τον Νόμο φορέων και εισήγηση στο Υπουργικό Συμβούλιο σχετικής πρότασης εκ μέρους τού εκάστοτε υπουργού Εργασίας.

Δυστυχώς η διάταξη του 2013 ισχύει ακόμη και σήμερα, παρά τις ψευδείς δηλώσεις των κομματικών μνημονιακών ηγεσιών ότι έχουμε εξέλθει από τα Μνημόνια. Γι'αυτό ο καθορισμός του κατώτατου μισθού με διαπραγμάτευση από τους κοινωνικούς εταίρους πρέπει να περιέλθει άμεσα στην αρμοδιότητα των κορυφαίων τριτοβάθμιων Συνδικαλιστικών Οργανώσεων (ΓΣΕΕ-ΣΕΒ).

Εξάλλου, από 19-10-2022 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο έχει εκδώσει την Οδηγία 2022/2041 «Για επαρκείς κατώτατους μισθούς» μέσω του θεσμού των ΣΣΕ. Έχει μάλιστα θέσει στην κυβέρνηση ως χρονικό όριο ενσωμάτωσης την 15-11-2024.

Αυτή όμως δεν έχει πράξει τίποτα ακόμα για την ενσωμάτωση της Κοινοτικής Οδηγίας στο εθνικό μας Δίκαιο.

Τέλος, από το 1970 εκκρεμεί προς κύρωση η 131/1970 Διεθνής Σύμβαση Εργασίας «Για τους κατώτατους μισθούς και ημερομίσθια» μέσω του μηχανισμού των συλλογικών διαπραγματεύσεων. Δυστυχώς, μέχρι και σήμερα, 54 χρόνια

μετά, η σημαντική αυτή Διεθνής Σύμβαση Εργασίας δεν έχει ακόμη κυρωθεί από τη χώρα μας.

Γι' αυτό η κυβέρνηση πρέπει άμεσα να φέρει νόμο για την επαναφορά του δικαιώματος διαπραγμάτευσης του κατώτατου μισθού στη ΓΣΕΕ και τον ΣΕΒ, για την ενσωμάτωση της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2022/2041 και για την κύρωση της 131/1970 ΔΣΕ.

Ειδικότερα:

1. Να καθορίζεται ο κατώτατος μισθός μέσω Εθνικής Γενικής ΣΣΕ και όχι από την κυβέρνηση

Η Εθνική Γενική Συλλογική Σύμβαση Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) υπήρξε μεγάλος σταθμός του Εργατικού Κινήματος στην Ελλάδα. Η συλλογική διαπραγμάτευση, μέσα από τις ταξικές οργανώσεις εργαζομένων-εργοδοτών, για την τρέχουσα τιμή (αξία) της εργατικής (μισθωτής) δύναμης, ήταν από τις μεγαλύτερες κατακτήσεις του εργατικού και προοδευτικού πολιτικού κινήματος. Όλοι οι θεωρητικοί και οι ακτιβιστές της διαλεκτικής θεωρίας και πράξης τόνισαν τη μεγάλη συμβολή της στην αναβάθμιση της ζωής των εργατοϋπαλλήλων.

Η επικράτησή της και η δυνατότητα συνομολόγησης-διαπραγμάτευσης του κατώτατου (εισαγωγικού-βασικού) μισθού των ανειδίκευτων εργατών (συνήθως χειρωνακτών του ιδιωτικού τομέα) εξυπηρέτησε προεχόντως ταξικούς, κοινωνικούς, ανθρωπιστικούς, αλλά και εθνικούς-οικονομικούς στόχους. Η ΕΓΣΣΕ έθετε το κατώτατο πλαίσιο μισθών, ημερομισθίων και βασικών επιδομάτων και πάνω του «χτιζόταν» όλο το ιδιωτικό μισθολόγιο.

Η εθνική ΓΣΣΕ και ο κατώτατος μισθός ήταν ο «άτλαντας» των μισθών (κατωτατο-κεντρικό μισθολογικό σύστημα).

Η ΕΓΣΣΕ είχε όμως και σπουδαίο κοινωνικό ρόλο. Έβαζε το «δίχτυ ασφαλείας» που προστάτευε τα κατώτερα (από άποψης μισθού) στρώματα της εργατικής τάξης. Ήταν το εγγυημένο ημερομίσθιο και ο κατώτατος εγγυημένος μισθός, που, αν τα κατείχες ή τα ξεπερνούσες, είχες ελπίδες για μίαν αξιοβίωτη ζωή, και αν όχι, έπεφτες στη φτώχεια και στην εξαθλίωση.

Τα Μνημόνια αμφισβήτησαν εξαρχής τον κατώτατο (μισθό/ημερομίσθιο) και τον ρόλο της ΕΓΣΣΕ. Δεν επέτρεψαν την ύπαρξη αυτού του «διχτυού ασφαλείας». Από το α' Μνημόνιο (ν. 3845/2010) μέχρι και το γ' (ν. 4336/2015), η ΕΓΣΣΕ διαρκώς αποδυναμώνεται, δεν έχει ρόλο, κύρος, παρέμβαση. Ειδικά με

τον ν. 4093/2012 ορίστηκε ότι η ΓΣΕΕ μέσω της ΕΓΣΣΕ δεν μπορεί πλέον να συνομολογεί μισθολογικούς όρους. Συγκεκριμένα η υποπαρ. ΙΑ.11 παρ. 2α ορίζει ότι «Οι εθνικές γενικές συλλογικές συμβάσεις εργασίας καθορίζουν τους ελάχιστους μη μισθολογικούς όρους εργασίας, που ισχύουν για τους εργαζόμενους όλης της χώρας» και στην παρ. 4 ορίζεται ότι «Κάθε αναφορά της ισχύουσας νομοθεσίας γενικά στον ελάχιστο μισθό ή στο ελάχιστο ημερομίσθιο της Εθνικής Γενικής Συλλογικής Σύμβασης Εργασίας (ΕΓΣΣΕ) νοείται ο νόμιμος νομοθετημένος κατώτατος μισθός και κατώτατο ημερομίσθιο.» (σελ. 5611 του ΦΕΚ Α 222)

Οι δανειστές και όλες ανεξαιρέτως οι μνημονιακές κυβερνήσεις δεν επιθυμούσαν, ούτε επιθυμούν, τη δύναμη και τους συμβολισμούς της ΕΓΣΣΕ. Δεν σέβονται την ιστορία της συστημικής συναντίληψης πολλών δεκαετιών. Όταν πριν από λίγα χρόνια απείχε ο ΣΕΒ από την υπογραφή της, με αυτό το εντελώς περιορισμένο αντικείμενο, ο θεσμός κινδύνευε να μετεξελιχθεί σε μια ιδιότυπη (*suoi generis*) σύμβαση διακλαδικής φύσης, που κάλυπτε προσωρινά το εμπόριο και τον τουρισμό. Κι έτσι η ΕΓΣΣΕ θα έχανε (και επίσημα) τον σπουδαίο θεσμικό, νομικό και κοινωνικό της ρόλο, κάτι που αποδέχτηκαν και οι ίδιοι οι κοινωνικοί αντίπαλοι στο προοίμιό της, αφού δεν αμφισβήτησαν τη μισθοκτόνα ΠΥΣ 6/28.2.2012 και τις θεσμικές αλλοιώσεις του Ν. 4093/2012.

Η σύναψη της ΕΓΣΣΕ, που υπονομεύτηκε από την πρώτη στιγμή, έπρεπε να αποτελέσει βήμα σημαντικότερης παρέμβασης. Το περιορισμένο βεληγκεές της δεν ήταν βήμα προς τη σωστή κατεύθυνση. Απλώς επιβεβαίωσε τη θεσμική υποβάθμιση ενός κορυφαίου θεσμού του ταξικού αγώνα, που εξασφάλιζε τα χρειώδη της ζωής στα χαμηλότερα εργατικά στρώματα. Γι' αυτό κάθε πανηγυρισμός ή έπαινος δεν ήταν δικαιολογημένος.

Εξάλλου, αναφορικά με τη συλλογική διαπραγμάτευση του κατώτατου μισθού και κατώτατου ημερομισθίου, το μνημονιακό πολιτικό προσωπικό πρέπει να ομολογήσει ότι αποτελεί ντροπή το γεγονός ότι, από το 2012 μέχρι σήμερα απαγορεύεται στη ΓΣΕΕ να διαπραγματεύεται το ύψος τού κατώτατου μισθού με τους εργοδότες (ΣΕΒ), όπως έκανε για δεκαετίες!! Είναι απαράδεκτο που η ηγεσία του Συνδικαλιστικού Κινήματος, όλα αυτά τα χρόνια, έχει δεχτεί και δυστυχώς έχει συμβιβασθεί με την πρωτοφανή μνημονιακή διάταξη του άρθρου 103 του ν. 4172/2013 (ΦΕΚ Α 167) επί υπουργίας κ.Ι.Βρούτση που το επέβαλε.

Και είναι απορίας άξιον πώς γίνεται, ενώ έχουμε βγει από τα Μνημόνια (όπως ψευδόμενοι κάποιοι διατείνονται και αρκετοί δυστυχώς πιστεύουν), να ισχύουν όλοι οι μνημονιακοί νόμοι και κυρίως το β' Μνημόνιο (ν. 4046/2012) και οι αντεργατικοί εφαρμοστικοί του ν. 4093/2012, 4127/2013 και 4172/2013, που επιτρέπουν στην κυβέρνηση αφενός να καθορίζει μονομερώς το ύψος τού κατώτατου μισθού και αφετέρου αυτός να είναι «γυμνός» («single minimum wage system») χωρίς δηλαδή τα κατά νόμο επιδόματα προϋπηρεσίας (τριετίες) και γάμου-τέκνων (βλ. ανάλυσή μας «Η αλήθεια για τις τριετίες» στο βιβλίο «Αγορά Εργασίας και Συντάξεις. Η χρονοβόμβα του Δημογραφικού», Εκδόσεις «Εφημερίδα των Συνταξιούχων 60+», 2024).

Γι'αυτό επιβάλλεται άμεσα η κατάργηση των ανωτέρω διατάξεων του ν. 4093/2012 και η επαναφορά του δικαιώματος της διαπραγματεύσεως του κατώτατου μισθού στις κορυφαίες Συνδικαλιστικές Οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων (ΓΣΕΕ και ΣΕΒ).

2.Να ενσωματωθεί άμεσα στο εθνικό μας δίκαιο η Ευρωπαϊκή Οδηγία 2022/2041 «Για επαρκείς κατώτατους μισθούς» μέσω ΣΣΕ και ΑΤΑ

Στις 19-10-2022 το Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο και το Συμβούλιο της ΕΕ εξέδωσαν την Οδηγία 2022/2041 «Για επαρκείς κατώτατους μισθούς στην Ευρωπαϊκή Ένωση». Στο προοίμιο της Οδηγίας επισημαίνεται ότι με το άρθρο 27 κατοχυρώνεται το δικαίωμα των εργαζομένων στην ενημέρωση και τη διαβούλευση. Το άρθρο 28 κατοχυρώνει το δικαίωμα των εργαζομένων και των Οργανώσεών τους στη διαπραγμάτευση και τη σύναψη ΣΣΕ. Ταυτόχρονα θεμελιώνεται το δικαίωμα όλων των εργαζομένων σε δίκαιη αμοιβή που να διασφαλίζει, στους ίδιους και τις οικογένειές τους, αξιοπρεπές επίπεδο διαβίωσης, αναγνωρίζοντας τον ρόλο των ΣΣΕ και των μηχανισμών καθορισμού νόμιμων κατώτατων μισθών, καθώς και τη σημασία οργάνωσης εργαζομένων και εργοδοτών για την προστασία των οικονομικών και κοινωνικών τους συμφερόντων.

Περαιτέρω στην Οδηγία επισημαίνεται ότι, σύμφωνα με την 8η αρχή του κεφαλαίου II του Ευρωπαϊκού Πυλώνα Κοινωνικών Δικαιωμάτων, πρέπει να πραγματοποιείται διαβούλευση με τους κοινωνικούς εταίρους σχετικά με τον σχεδιασμό και την εφαρμογή των οικονομικών πολιτικών και των πολιτικών

απασχόλησης. Οι κοινωνικοί εταίροι πρέπει να ενθαρρύνονται να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν ΣΣΕ με παράλληλο σεβασμό της αυτονομίας τους και του δικαιώματος συλλογικής δράσης.

Επιπροσθέτως, στο προοίμιο αναφέρεται ότι με την Ευρωπαϊκή Οδηγία 2020/1512 του Συμβουλίου κλήθηκαν τα κράτη-μέλη, που διαθέτουν εθνικούς μηχανισμούς για τον καθορισμό των νόμιμων κατώτατων μισθών, να διασφαλίζουν την αποτελεσματική συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων στον καθορισμό των μισθών. Τα κράτη-μέλη καλούνται να προωθήσουν τον κοινωνικό διάλογο και τις συλλογικές διαπραγματεύσεις προκειμένου να εξασφαλιστεί ότι όλοι οι εργαζόμενοι λαμβάνουν επαρκείς και δίκαιους μισθούς, επωφελούμενοι από ΣΣΕ ή από επαρκείς νόμιμους κατώτατους μισθούς, στα πλαίσια της ανταγωνιστικότητας.

Σύμφωνα με το άρθρο 1 της Οδηγίας 2022/2041, η αυτονομία των κοινωνικών εταίρων είναι απολύτως σεβαστή, καθώς και το δικαίωμά τους να διαπραγματεύονται και να συνάπτουν ΣΣΕ. Στο άρθρο 4 της Οδηγίας αναφέρεται ότι κάθε κράτος-μέλος με ποσοστό κάλυψης από συλλογικές διαπραγματεύσεις κάτω του 80%, θεσπίζει πλαίσιο με τους αναγκαίους πρόσφορους όρους για τις συλλογικές διαπραγματεύσεις, είτε με νόμο κατόπιν διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους, είτε με συμφωνία με αυτούς. Το κράτος αυτό εκπονεί σχέδιο δράσης για την προώθηση των συλλογικών διαπραγματεύσεων, κατόπιν διαβούλευσης με τους κοινωνικούς εταίρους ή σε συμφωνία με αυτούς ή, κατόπιν κοινού αιτήματος των κοινωνικών εταίρων, ως προϊόν συμφωνίας μεταξύ των κοινωνικών εταίρων. Στο σχέδιο δράσης ορίζεται χρονοδιάγραμμα και συγκεκριμένα μέτρα για τη σταδιακή αύξηση του ποσοστού κάλυψης από συλλογικές διαπραγματεύσεις.

Στο άρθρο 5 ορίζεται ότι τα κράτη μπορούν επιπλέον να χρησιμοποιούν αυτόματο μηχανισμό τιμαριθμικής αναπροσαρμογής (ΑΤΑ) των νόμιμων κατώτατων μισθών, υπό την προϋπόθεση ότι η εφαρμογή του δεν θα οδηγήσει σε μείωση του νόμιμου κατώτατου μισθού. Μπορούν επίσης να χρησιμοποιούν ενδεικτικές τιμές αναφοράς για την καθοδήγηση της εκτίμησής τους ως προς την επάρκεια των νόμιμων κατώτατων μισθών (όπως π.χ. το 60% του ακαθάριστου διάμεσου μισθού και το 50% του ακαθάριστου μέσου μισθού ή/και ενδεικτικές τιμές αναφοράς που χρησιμοποιούνται σε εθνικό επίπεδο).

Στο άρθρο 7 της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2022/2041 ορίζεται ότι τα κράτη-μέλη λαμβάνουν τα αναγκαία μέτρα ώστε οι κοινωνικοί εταίροι να συμμετέχουν στον καθορισμό και την επικαιροποίηση των νόμιμων κατώτατων μισθών με έγκαιρο και αποτελεσματικό τρόπο που προβλέπει την προαιρετική συμμετοχή τους στις συζητήσεις καθ'όλη τη διάρκεια της διαδικασίας λήψης αποφάσεων.

Με το άρθρο 8 της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2022/2041 ορίζεται ότι τα κράτη-μέλη, με τη συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων, λαμβάνουν μέτρα για τη βελτίωση της πραγματικής πρόσβασης των εργαζομένων σε προστασία με τη μορφή νόμιμου κατώτατου μισθού, συμπεριλαμβανομένης, κατά περίπτωση, της ενίσχυσης της επιβολής της.

Στο άρθρο 17 της Ευρωπαϊκής Οδηγίας 2022/2041 ορίζεται ότι τα κράτη-μέλη θεσπίζουν τις αναγκαίες διατάξεις για να συμμορφωθούν με την Οδηγία το αργότερο μέχρι 15 Νοεμβρίου 2024. Τα κράτη-μέλη λαμβάνουν, σύμφωνα με το εθνικό τους δίκαιο και την εθνική πρακτική, τα δέοντα μέτρα για να εξασφαλίσουν την αποτελεσματική συμμετοχή των κοινωνικών εταίρων, με στόχο την εφαρμογή της Οδηγίας. Προς τον σκοπό αυτό, μπορούν να αναθέσουν στους κοινωνικούς εταίρους την εφαρμογή της, εν όλω ή εν μέρει, μεταξύ άλλων όσον αφορά στην κατάρτιση σχεδίου δράσης (άρθρο 4), εφόσον οι κοινωνικοί εταίροι το ζητήσουν από κοινού.

Κατόπιν των ανωτέρω και λαμβανομένου υπόψη ότι, σύμφωνα με τα στοιχεία της Eurostat, η χώρα μας βρίσκεται στις χαμηλότερες θέσεις μισθολογικών παροχών, ενώ σύμφωνα με τον ΟΟΣΑ οι μισθοί στη χώρα μας μειώθηκαν κατά 7,4% το 2022, καλούμε την κυβέρνηση:

-Να κινήσει άμεσα τη διαδικασία ενσωμάτωσης της σημαντικής αυτής υπ' αριθ. 2022/2041 Ευρωπαϊκής Οδηγίας στο Ελληνικό Δίκαιο αφού θα οδηγήσει σε αυξημένους κατώτατους μισθούς και ημερομίσθια.

-Να καταργήσει όλες τις μνημονιακές διατάξεις που απαγορεύουν στους κοινωνικούς εταίρους (ΓΣΕΕ, ΣΕΒ) να διαπραγματεύονται και να συνομολογούν το ύψος τού κατώτατου μισθού.

-Να απελευθερώσει πλήρως τις διαπραγματεύσεις για ΣΣΕ και

-Να θεσπίσει την ΑΤΑ ως μόνιμο μηχανισμό αναπροσαρμογής των μισθών και προστασίας τους από τον πληθωρισμό.

Τα μέτρα αυτά πρέπει άμεσα να νομοθετηθούν προκειμένου να

ισχύσουν από το τρέχον έτος.

3.Να κυρωθεί άμεσα η 131/1970 ΔΣΕ «Για κατώτατους μισθούς-ημερομίσθια» μέσω ΣΣΕ και ΑΤΑ

Στις 3-6-1970 στη Γενεύη, η Γενική Συνδιάσκεψη της Διεθνούς Οργάνωσης Εργασίας (ΔΟΕ) ψήφισε την υπ' αριθ. 131 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας (ΔΣΕ) προκειμένου να διασφαλίσει την προστασία των μισθωτών από τους πολύ χαμηλούς μισθούς ρυθμίζοντας κατώτατους («minimum») μισθούς και ημερομίσθια, ιδιαίτερα στις αναπτυσσόμενες χώρες.

Δυστυχώς η χώρα μας μέχρι σήμερα δεν έχει κινήσει καν τη διαδικασία κύρωσης της 131/1970 Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας, όπως ορίζει και το Σύνταγμα! Πενήντα τέσσερα (54) ολόκληρα χρόνια μετά, η Ελλάδα, μπορεί μεν να έχει ψηφίσει διάφορες διατάξεις παρεμφερείς, όμως, εντελώς αναιτιολόγητα, δεν έχει κυρώσει την 131/1970 Διεθνή Σύμβαση Εργασίας!

Σύμφωνα με το άρθρο 1 της 131/1970 ΔΣΕ, κάθε μέλος της ΔΟΕ (όπως και η Ελλάδα), με την κύρωση της Σύμβασης υποχρεώνεται να καθιερώσει ένα σύστημα κατώτατων μισθών και ημερομισθίων που θα προστατεύει όλους τους μισθωτούς αναφορικά με τις συνθήκες εργασίας τους.

Οι ομάδες αυτές μισθωτών καθορίζονται μετά από συνεννόηση της αρμόδιας αρχής κάθε χώρας με τις αντιπροσωπευτικές οργανώσεις εργοδοτών και εργαζομένων και πρέπει να γνωστοποιηθούν στη ΔΟΕ στην πρώτη Έκθεση που θα υποβληθεί (σύμφωνα με το άρθρο 22 του Καταστατικού Χάρτη της ΔΟΕ). Επίσης πρέπει να γνωστοποιηθούν και οι ομάδες μισθωτών που δεν συμπεριλαμβάνονται στις προστατευτικές διατάξεις της 131/1970 ΔΣΕ, καθώς και οι λόγοι αποκλεισμού τους.

Υποχρέωση τού κάθε κράτους-μέλους της ΔΟΕ, σύμφωνα με την 131/1970 ΔΣΕ, αποτελεί επίσης και η υποβολή μεταγενέστερων Εκθέσεων για την κατάσταση της εσωτερικής νομοθεσίας και της πρακτικής που ακολουθείται για τις μη προστατευόμενες ομάδες μισθωτών, καθώς και η προοπτική ένταξής τους στην 131/1970 ΔΣΕ.

Στο άρθρο 2 της 131/1970 ΔΣΕ ορίζεται ότι, λαμβάνοντας υπόψη την ελευθερία της συλλογικής διαπραγμάτευσης, οι κατώτατοι μισθοί και τα ημερομίσθια θα έχουν ισχύ αναγκαστικού νόμου (jus cogens) και δεν θα

μπορούν να μειωθούν. Αν συμβεί κάτι τέτοιο, τα υπεύθυνα γι'αυτό πρόσωπα θα έχουν επιβολή ποινικών και άλλων κυρώσεων.

Με το άρθρο 3 της 131/1970 ΔΣΕ καθορίζονται τα στοιχεία που πρέπει να ληφθούν υπόψη για τον καθορισμό του επιπέδου των κατώτατων μισθών και ημερομισθίων, λαμβανομένων υπόψη των εθνικής πρακτικής και των ιδιαίτερων συνθηκών. Τα στοιχεία αυτά είναι οι ανάγκες των εργαζομένων και των οικογενειών τους, το γενικό επίπεδο μισθών και ημερομισθίων, το κόστος ζωής, οι παροχές κοινωνικής ασφάλισης, συγκριτικά στοιχεία τού βιοτικού επιπέδου με άλλες κοινωνικές ομάδες, οικονομικοί παράγοντες (όπως οι απαιτήσεις της οικονομικής ανάπτυξης), τα επίπεδα παραγωγικότητας και η κρατική βούληση για επίτευξη και διατήρηση ενός υψηλού επιπέδου απασχόλησης.

Αντίθετα με τα οριζόμενα στην 131 ΔΣΕ, από το 2012 στη χώρα μας, με την ΠΥΣ 6/2012 και σε εφαρμογή του β' Μνημονίου (ν. 4046/2012, όπως αναφέραμε ανωτέρω), ο κατώτατος μισθός μειώθηκε από τα 751 € μεικτά στα 586 € μεικτά μέχρι την άνοιξη του 2019, όταν η τότε κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ τον αύξησε από τα 586 € μεικτά στα 650 € μεικτά!! Τον αύξησε δηλαδή περίπου 10%, φτάνοντάς τον στο ...δυσθεώρητο ύψος των 650 € μεικτά, μετά από 8 ολόκληρα χρόνια αναστολής τής αύξησής του!!

Για την ίδια περίοδο, με τις ίδιες ανωτέρω νομοθετικές ρυθμίσεις, ίσχυσε για τους νέους και τις νέες κάτω των 25 ετών το όνειδος του «υποκατώτατου» μισθού, που με πλήρες ωράριο ελάμβαναν μισθό ύψους 510 € μεικτά (427 € καθαρά)!! Ο «νεανικός» «υποκατώτατος» καταργήθηκε επιτέλους από την κυβέρνηση ΣΥΡΙΖΑ την άνοιξη του 2019, αφού πολλοί εργοδότες είχαν εκμεταλλευτεί σκληρά τη φτηνή εργασία των νέων μας για τέσσερα ολόκληρα χρόνια, στέλνοντας αρκετές χιλιάδες από αυτούς στο εξωτερικό («brain drain»).

Κατόπιν των ανωτέρω, 54 χρόνια μετά, καμία δικαιολογία δεν χωρά σήμερα για την απαράδεκτη καθυστέρηση όλων των κυβερνήσεων για την κύρωση αυτής τής πολύ σημαντικής για τους χαμηλόμισθους του ιδιωτικού τομέα Διεθνούς Σύμβασης Εργασίας. Η κυβέρνηση της ΝΔ δεν κύρωσε την 131 ΔΣΕ στην πρώτη θητεία της. Τώρα όμως, στη δεύτερη θητεία της, οφείλει να την φέρει άμεσα στη Βουλή για κύρωση και εφαρμογή της.

Εξάλλου, είναι σχεδόν σίγουρο, πως αν η χώρα μας είχε κυρώσει την 131/1970 ΔΣΕ πριν εισέλθουμε στα Μνημόνια (2010), είτε οι δανειστές δεν θα

επέβαλαν τις δραματικές μειώσεις στους μισθούς το 2012 (και κατ'επέκταση στις συντάξεις, αφού το Εργασιακό είναι συνάρτηση του Ασφαλιστικού) είτε οι σχετικές διατάξεις θα ήταν άκυρες και για τον λόγο (μεταξύ άλλων) ότι θα προσέκρουαν σε κυρωθείσα Διεθνή Σύμβαση.

Είναι απαράδεκτο για σύγχρονο κράτος να μην έχει κυρώσει αυτή τη σημαντική ΔΣΕ, όταν τα περισσότερα κράτη του πλανήτη το έχουν πράξει, όπως φαίνεται από τον σχετικό κατάλογο κρατών τού ΔΟΕ («International Labor Organisation»-ILO, https://www.ilo.org/dyn/normlex/en/f?p=1000:11300:0::NO:11300:P11300_INSTRUMENT_ID:312276).

Η για πάνω από μισό αιώνα ανεπικύρωτη 131/1970 ΔΣΕ δεν αποτελεί μια απλή αμέλεια τής χώρας μας, αλλά συνειδητή επιλογή τού μνημονιακού πολιτικού προσώπου στο σύνολό του (που παραμένει το ίδιο κυρίαρχο ακόμη και σήμερα). Γι'αυτό και υποψιάζει την παγκόσμια κοινότητα για σκόπιμη άρνησή μας, πράγμα που μας εκθέτει ως πολιτισμένο ευρωπαϊκό κράτος.

Αλέξης Π. Μητρόπουλος
Καθηγητής ΕΚΠΑ-Πρόεδρος ΕΝΥΠΕΚΚ